Podkova - Lutka, Petr

```
      G
1. V sádře hlavu mám, proč, teď svěřím vám,
    D                          Emi
   podkova, prý pro štěstí, spadla a, to neštěstí,
       G       F     G
   já pod ní právě stál.

2. Hlava bolavá, trochu děravá,
   v sádře celá zalitá, neholená, nemytá,
   je zlá a taky nezdárná.

    D                   Emi
R: Jak železo udeřilo, tak v ní něco přeskočilo,
    D                       Emi
   že se zcela vykouřilo jméno dívky mé,
   D                       Emi
   ať ji trápím sebevíce, mlčí jako zpovědnice,
      G           D         G
   vzpomenout si ne a ne a ne.

3. Se srdcem raněným, mozkem zazděným
   střídám města ulice a každé pěkné mladice
   se ptám, zda jsem její elegán.

R: "Mohl byste jím snad býti, musíme to promysliti,
   to byste však nesměl míti hlavu sádrovou,
   můj chlapec má hnědé vlasy, černé oči plné krásy,
   a vy jenom kouli gypsovou."

4. Teďka, když to vím, závěr učiním:
   na podkovu, šťastnou věc, věří jenom pitomec
        G           D       G C     D G
   jak já, jak byl já, jak já, jak já.
```